EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 17.12.2010
KOM(2010) 767 endelig

2010/0370 (COD) C7-0003/11

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. .../...

af …

om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet til fordel for de mindre øer i Det Ægæiske Hav

BEGRUNDELSE

1. TILPASNING TIL TRAKTATEN OM DEN EUROPÆISKE UNIONS FUNKTIONSMÅDE (TEUF).

I traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde skelnes der klart mellem beføjelser, Kommissionen får delegeret til at vedtage almengyldige, ikke-lovgivningsmæssige retsakter (delegerede retsakter), der udbygger eller ændrer visse ikke-væsentlige elementer i den lovgivningsmæssige retsakt, jf. artikel 290, og de beføjelser, Kommissionen får tildelt til at vedtage gennemførelsesretsakter, jf. artikel 291.

For så vidt angår de delegerede retsakter, delegerer lovgiver en beføjelse til Kommissionen til at vedtage foranstaltninger af lovgivningslignende karakter. For så vidt angår gennemførelsesretsakter, er situationen en helt anden. Medlemsstaterne er i første række ansvarlige for gennemførelsen af Den Europæiske Unions retligt bindende retsakter. Kræves der ensartede betingelser for gennemførelsen af en lovgivningsmæssig retsakt, påhviler det Kommissionen af fastsætte dem.

Tilpasningen af forordning (EF) nr. 1405/2006 til traktatens nye bestemmelser er baseret på en opdeling i delegerede beføjelser og gennemførelsesbeføjelser af de bestemmelser, som Kommissionen har vedtaget i henhold til nævnte forordning (forordning (EF) nr. 1914/2006 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1405/2006).

Efter denne opdeling blev der udarbejdet et udkast til forslag til omarbejdning af forordning (EF) nr. 1405/2006. Ifølge dette udkast er beføjelsen til at fastsætte de væsentlige elementer i en særlig ordning for landbrugsprodukter på de mindre øer i Det Ægæiske Hav for at afhjælpe de problemer, som skyldes deres isolerede og afsides beliggenhed, status som øsamfund, lille areal, vanskelige topografiske og klimatiske forhold og økonomisk afhængighed af nogle få produkter, forbeholdt lovgiver.

De generelle retningslinjer for denne ordning og de generelle principper, den bygger på, fastlægges af lovgiver. Lovgiver opstiller således målene for de foranstaltninger, der indføres ved denne særlige ordning, og principperne for programmering, forenelighed og sammenhæng med EU's øvrige politikker. Lovgiver fastlægger også principperne for fastsættelse af en licensordning og for anvendelsen af sanktioner, nedsættelser og udelukkelser.

Ifølge artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde overlader lovgiver det til Kommissionen at udbygge eller ændre visse ikke-væsentlige elementer. Kommissionen kan således ved delegeret retsakt fastsætte de udbyggende elementer, der er nødvendige, for at den ordning, som lovgiver har fastlagt, kan fungere behørigt. Kommissionen vedtager således ved delegeret retsakt betingelserne for at registrere de erhvervsdrivende i licensregistret og fastsætter eventuelt, hvis den økonomiske situation kræver det, at der skal stilles en sikkerhed for udstedelsen af licenser (artikel 11, stk. 2). På samme måde tillægger lovgiver Kommissionen beføjelse til at vedtage foranstaltninger til fastsættelse af proceduren for vedtagelse af programændringer (artikel 6, stk. 3) og fastsætte forarbejdningsbetingelser (artikel 13, stk. 3), betingelser for fastsættelse af støtte (artikel 15, stk. 4, og artikel 18, stk. 4) og sanktioner (artikel 14, stk. 2).

Ifølge artikel 291 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde påhviler det medlemsstaterne at gennemføre den ordning, som lovgiver har fastlagt. Det er dog nødvendigt at sørge for, at Grækenland gennemfører ordningen for de mindre øer i Det Ægæiske Hav på ensartet vis i forhold til andre lignende ordninger for at undgå konkurrenceforvridning og forskelsbehandling af de erhvervsdrivende. Derfor tillægger lovgiver i henhold til traktatens artikel 291, stk. 2, Kommissionen gennemførelsesbeføjelser, især for så vidt angår ensartede betingelser for gennemførelsen af licensordningen og de erhvervsdrivendes forpligtelser i forbindelse med den særlige forsyningsordning (artikel 11, stk. 3), ensartede betingelser for gennemførelse af programmerne (artikel 6, stk. 2, artikel 15, stk. 3, og artikel 18, stk. 3) og generelle regler for den kontrol, Grækenland skal gennemføre (artikel 7, artikel 12, stk. 2, og artikel 14, stk. 1).

2. INDHOLDSMÆSSIGE ÆNDRINGER

Da Rådets forordning (EF) nr. 1405/2006 om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet til fordel for de mindre øer i Det Ægæiske Hav er blevet ændret flere gange, siden den blev vedtaget den 18. september 2006, foreslås det af klarhedshensyn, at den omarbejdes.

På grund af udviklingen i EU-lovgivningen og den praktiske gennemførelse af forordningen, siden den blev vedtaget, er det også nødvendigt at ændre nogle af forordningens bestemmelser og ændre retsaktens struktur for bedre at tilpasse den til de faktiske forhold, der gælder for denne ordning.

I den nye forordning anføres ordningens vigtigste mål, som de særlige foranstaltninger på landbrugsområdet til fordel for de mindre øer i Det Ægæiske Hav skal bidrage til at nå (artikel 2), mere eksplicit.

Den nye struktur fremhæver den centrale rolle, der tillægges det støtteprogram, som fremover fastsættes for de mindre øer i Det Ægæiske Hav på det mest hensigtsmæssige niveau og koordineres af Grækenland. Programmet omhandler to grundlæggende elementer, nemlig den særlige forsyningsordning og de særlige foranstaltninger til fordel for den lokale produktion (artikel 3).

Andre mindre ændringer i forordningen vedrører især følgende:

(1) Proceduren for fremlæggelsen af programmet og programændringer for Kommissionen til godkendelse er blevet præciseret, for at den kommer til at hænge bedre sammen med gældende praksis, og under hensyntagen til nødvendigheden af, at tilpasningen af programmet til landbrugets reelle krav og forsyningen af de mindre øer i Det Ægæiske Hav med vigtige produkter (artikel 6) bliver gjort mere fleksibel og effektiv.

(2) I artikel 10 fastsættes det, at den særlige forsyningsordning skal udformes under hensyntagen til den lokale landbrugsproduktion, hvis udvikling ikke må bremses af for stor forsyningsstøtte til produkter, som også produceres lokalt. Denne bestemmelse anses for nødvendig for at gøre det obligatorisk, at ordningens to instrumenter er indbyrdes forenelige.

(3) Med henblik på en god budgetforvaltning skal Grækenland i sit program anføre en liste over den støtte, der udgør direkte betalinger (artikel 15, stk. 2, litra d)).

(4) Det bør også anføres, hvordan støtten til foranstaltninger til fordel for den lokale landbrugsproduktion defineres, hvilket ikke tidligere var med i basisretsakten (artikel 15, stk. 2, litra e)).

(5) Loftet over finansieringen af den særlige forsyningsordning er blevet forhøjet med 20 % (artikel 18, stk. 3) som følge af Revisionsrettens bemærkninger om, at midlerne var utilstrækkelige.

(6) Endelig er datoen for forelæggelsen af årsrapporten om gennemførelsen i det foregående år af de foranstaltninger, der er fastlagt i støtteprogrammet, blevet udskudt med en måned, således at de græske myndigheder i rapporten kan tage hensyn til den endelige udgiftssituation for foranstaltningerne til fordel for den lokale landbrugsproduktion.

Forordningen ændrer ikke finansieringskilderne eller EU-støtteintensiteten.

2010/0370 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. .../...

af …

om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet til fordel for de mindre øer i Det Ægæiske Hav

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 42, stk. 1, og artikel 43, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen[1],

efter fremsendelse af udkastet til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg[2],

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget[3],

efter den almindelige lovgivningsprocedure[4] og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved Rådets forordning (EF) nr. 1405/2006 af 18. september 2006 om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet til fordel for de mindre øer i Det Ægæiske Hav og om ændring af forordning (EF) nr. 1782/2003[5] er der fastsat særlige foranstaltninger på landbrugsområdet for at afhjælpe de problemer, der skyldes de særlige geografiske forhold, der gør sig gældende for nogle af de mindre øer i Det Ægæiske Hav. Disse foranstaltninger gennemføres ved hjælp af et støtteprogram, som er et væsentligt værktøj til at forsyne de pågældende øer med landbrugsprodukter og til at støtte den lokale landbrugsproduktion. På grund af de nye ændringer, der har vist sig påkrævet, og som følge af Lissabontraktatens ikrafttrædelse bør forordning (EF) nr. 1405/2006 ophæves og afløses af en ny forordning.

(2) Det bør præciseres, hvilke grundlæggende mål ordningen til fordel for de mindre øer i Det Ægæiske Hav bidrager til at nå.

---

1 EUT C […] af […], s. […].
2 EUT C […] af […], s. […].
3 EUT C […] af […], s. […].
4 EUT C […] af […], s. […].
5 EUT L 265 af 26.9.2006, s. 1, om ændring af forordning (EF) nr. 1782/2003 (EUT L 270 af 21.10.2003, s. 1).

(3) Det bør præciseres, hvad støtteprogrammet til fordel for de mindre øer i Det Ægæiske Hav (i det følgende benævnt "støtteprogrammet"), som i henhold til subsidiaritetsprincippet skal udarbejdes af Grækenland på det mest hensigtsmæssige geografiske niveau og forelægges for Kommissionen til godkendelse, skal indeholde.

(4) For at målene for ordningen til fordel for de mindre øer i Det Ægæiske Hav bedre kan nås, bør støtteprogrammet indeholde foranstaltninger, der sikrer forsyningen med landbrugsprodukter og opretholdelsen og udviklingen af den lokale landbrugsproduktion. Programmeringsniveauet bør bringes tættere på de pågældende områder, og det bør tilstræbes, at tilgangen med partnerskab mellem Kommissionen og medlemsstaten systematiseres.

(5) De myndigheder, Grækenland har udpeget, kan i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet og af fleksibilitetshensyn, der ligger til grund for den programmeringsstrategi, som er vedtaget for ordningen til fordel for de mindre øer i Det Ægæiske Hav, foreslå ændringer af programmet for at tilpasse det til forholdene på disse øer. Af samme årsag bør proceduren for ændring af programmet tilpasses efter, hvor relevant hver type ændring er.

(6) De særlige geografiske forhold, der gør sig gældende for nogle af øerne i Det Ægæiske Hav, medfører ekstra transportomkostninger ved levering af vigtige produkter, der skal anvendes til konsum, forarbejdning eller som rå- og hjælpestoffer. Endvidere påfører objektive faktorer i forbindelse med øernes isolerede og afsides beliggenhed og status som øsamfund de erhvervsdrivende og producenterne på disse øer yderligere ulemper, som er stærkt hæmmende for deres virksomhed. I visse tilfælde befinder de erhvervsdrivende og producenterne sig i øsamfund i dobbelt forstand forstået på den måde, at forsyningerne finder sted via andre øer. Disse ulemper kan afhjælpes ved, at priserne på de vigtige produkter sænkes. Der bør derfor indføres en særlig forsyningsordning for at sikre disse mindre øers forsyning og udligne de ekstraomkostninger, som skyldes deres afsides beliggenhed, status som øsamfund og lille areal.

(7) De problemer, som gør sig gældende for de mindre øer i Det Ægæiske Hav, skærpes af, at øerne er af beskeden størrelse. For at sikre de påtænkte foranstaltningers effektivitet bør foranstaltningerne kun gælde for de små øer.

(8) For effektivt at nå det opstillede mål, som er at nedsætte priserne på de mindre øer i Det Ægæiske Hav og udligne ekstraomkostningerne som følge af øernes fjerne beliggenhed og status som øsamfund, og samtidig bevare EU-produkternes konkurrenceevne, bør der ydes støtte til levering af EU-produkter til disse øer. Støtten bør være baseret på ekstraomkostningerne ved levering til de mindre øer i Det Ægæiske Hav og, når det drejer sig om rå- og hjælpestoffer eller produkter til forarbejdning, ekstraomkostningerne som følge af øernes status som øsamfund og lille areal.

(9) For at undgå spekulation, der vil kunne skade de endelige brugere på de mindre øer i Det Ægæiske Hav, bør det fastsættes, at det kun er produkter af sund og sædvanlig handelskvalitet, der kan omfattes af den særlige forsyningsordning.

(10) Da de mængder, der omfattes af den særlige forsyningsordning, er begrænset til forsyningsbehovene på de mindre øer i Det Ægæiske Hav, er ordningen ikke til hinder

for, at det indre marked kan fungere efter hensigten. Desuden må de økonomiske fordele ved den særlige forsyningsordning ikke medføre forstyrrelser i det traditionelle handelsmønster for de pågældende produkter. Det bør derfor forbydes at forsende eller eksportere disse produkter fra de mindre øer i Det Ægæiske Hav. Det bør dog være tilladt at forsende eller eksportere disse produkter, hvis den fordel, der følger af den særlige forsyningsordning, betales tilbage.

(11) Der bør tillades handel med forarbejdede produkter mellem de mindre øer i Det Ægæiske Hav for at give dem mulighed for samhandel. Der bør også tages hensyn til handelsmønstrene i forbindelse med den regionale samhandel og traditionelle eksport og forsendelse til resten af EU og tredjelande, hvorfor der bør tillades eksport af forarbejdede produkter i et omfang svarende til de traditionelle handelsmønstre.

(12) For at nå ordningens mål bør de økonomiske fordele ved den særlige forsyningsordning slå igennem på produktionsomkostningerne og sænke de priser, som de endelige brugere skal betale. Indrømmelsen af fordele bør derfor betinges af, at de slår effektivt igennem, og der bør føres den nødvendige kontrol.

(13) Der bør fastsættes regler for, hvordan ordningen skal fungere, navnlig at der skal oprettes et register over erhvervsdrivende og en licensordning baseret på licenser som omhandlet i artikel 161 i Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen)[6].

(14) EU's politik til fordel for den lokale produktion på de mindre øer i Det Ægæiske Hav, som er fastlagt ved forordning (EF) nr. 1405/2006, har været rettet mod mange forskellige produkter og foranstaltninger til fremme af produktion, afsætning eller forarbejdning af disse produkter. Foranstaltningerne har vist sig at være effektive og har sikret, at landbrugsaktiviteterne er blevet videreført og udviklet. EU bør fortsat støtte den lokale produktion, som er en grundlæggende faktor for den miljømæssige, sociale og økonomiske ligevægt på de mindre øer i Det Ægæiske Hav. Erfaringen viser, at et styrket partnerskab med de lokale myndigheder — på samme måde som i politikken til udvikling af landdistrikterne — kan gøre det lettere at tackle øernes særlige problemer på en mere målrettet måde. Den lokale produktion bør derfor fortsat støttes via det støtteprogram, der for første gang blev oprettet ved forordning (EF) nr. 1405/2006.

(15) Det bør fastsættes, hvilke oplysninger der som et minimum skal gives i støtteprogrammet for at fastlægge foranstaltningerne for den lokale landbrugsproduktion, navnlig en beskrivelse af forholdene, den foreslåede strategi, målene og foranstaltningerne. Det bør også fastsættes, at disse foranstaltninger skal hænge sammen med EU's andre politikker for at undgå, at støtteforanstaltninger bliver uforenelige eller overlapper hinanden.

(16) Med henblik på gennemførelsen af støtteprogrammet kan dette også indeholde foranstaltninger til finansiering af undersøgelser, demonstrationsprojekter, uddannelse og teknisk bistand.

---

[6] EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

(17) Landbrugsproducenterne på de mindre øer i Det Ægæiske Hav bør tilskyndes til at levere kvalitetsprodukter, og afsætningen heraf bør fremmes.

(18) Der kan dispenseres fra Kommissionens faste praksis om ikke at tillade statslig driftsstøtte til produktion, forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter, der falder ind under traktatens bilag I, for derved at afbøde de særlige vanskeligheder for landbrugsproduktionen på de mindre øer i Det Ægæiske Hav som følge af deres isolerede og afsides beliggenhed, status som øsamfund, lille areal, vanskelige topografiske og klimatiske forhold og økonomisk afhængighed af nogle få produkter.

(19) Gennemførelsen af denne forordning bør ikke resultere i en nedgang i den særlige støtte, som de mindre øer i Det Ægæiske Hav hidtil har fået. For at kunne gennemføre de nødvendige foranstaltninger bør Grækenland derfor råde over beløb svarende til den støtte, som EU allerede har ydet i henhold til forordning (EF) nr. 1405/2006.

(20) Siden 2007 er behovet for vigtige produkter steget på de mindre øer i Det Ægæiske Hav på grund af udviklingen i husdyrbestanden og befolkningspresset. Derfor bør den andel af budgettet, som Grækenland kan anvende til den særlige forsyningsordning for de mindre øer i Det Ægæiske Hav, forhøjes.

(21) For at gøre det muligt at vurdere alle elementerne i gennemførelsen af støtteprogrammet i det foregående år og forelægge Kommissionen en fuldstændig evalueringsrapport bør datoen for forelæggelsen af nævnte rapport udskydes fra den 30. juni til den 31. juli i året efter referenceåret.

(22) Kommissionen bør have beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i henhold til traktatens artikel 290 for at udbygge eller ændre visse ikke-væsentlige elementer i denne forordning. Det bør afgrænses, hvilke områder denne beføjelse kan udøves for, og hvilke betingelser der gælder for delegationen.

(23) For at sikre, at ordningen til fordel for de mindre øer i Det Ægæiske Hav gennemføres ensartet i forhold til andre lignende ordninger, og undgå konkurrenceforvridning og forskelsbehandling af de erhvervsdrivende bør Kommissionen have beføjelse til at vedtage gennemførelsesretsakter i henhold til traktatens artikel 291, stk. 2. Derfor bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser i henhold til nævnte bestemmelse, især for så vidt angår ensartede betingelser for, hvordan produkter, der er omfattet af den særlige forsyningsordning, indføres til, udføres fra og omsættes på de mindre øer i Det Ægæiske Hav, ensartede betingelser for gennemførelse af programmet og mindstekrav til den kontrol, som Grækenland skal gennemføre.

(24) Kommissionen bør vedtage gennemførelsesretsakter i overensstemmelse med bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. xxx/xxx om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser[7] —

[7] EUT L [...] af [...], s.[...].

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

ANVENDELSESOMRÅDE

Artikel 1

Genstand

1. I denne forordning fastsættes særlige foranstaltninger på landbrugsområdet for at afhjælpe de vanskeligheder, der er forårsaget af den isolerede og afsides beliggenhed, status som øsamfund og det lille areal, som kendetegner de mindre øer i Det Ægæiske Hav, i det følgende benævnt "de mindre øer".

2. I denne forordning forstås ved "de mindre øer" alle øerne i Det Ægæiske Hav med undtagelse af Kreta og Evia.

Artikel 2

Mål

1. De særlige foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 1, bidrager til at nå følgende mål:

   a) at sikre de mindre øers forsyninger af vigtige produkter, der skal anvendes til konsum eller forarbejdning og som rå- og hjælpestoffer, ved at udligne de ekstraomkostninger, som skyldes deres afsides beliggenhed, status som øsamfund og lille areal

   b) at bevare og udvikle landbruget på de mindre øer, herunder produktionen, forarbejdningen og afsætningen af lokale produkter.

2. Målene i stk. 1 gennemføres ved hjælp af de foranstaltninger, der er anført i kapitel III, IV og V.

KAPITEL II

STØTTEPROGRAM

Artikel 3

Fastlæggelse af støtteprogrammet

1. De foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 1, fastlægges for de mindre øer ved et støtteprogram, der omfatter:

   a) en særlig forsyningsordning som fastlagt i kapitel III og

   b) særlige foranstaltninger for den lokale landbrugsproduktion som fastlagt i kapitel IV.

2. Støtteprogrammet fastlægges på det geografiske niveau, som Grækenland finder mest hensigtsmæssigt. Det udarbejdes af de myndigheder, som nævnte medlemsstat har udpeget, og medlemsstaten forelægger det efter høring af de ansvarlige myndigheder og organisationer på det relevante lokale niveau for Kommissionen til godkendelse, jf. artikel 6.

Artikel 4

Forenelighed og sammenhæng

1. Foranstaltninger, der træffes som led i støtteprogrammet, skal være forenelige med EU-retten og hænge sammen med andre EU-politikker og dertil hørende tiltag.

2. Det skal især sikres, at der er sammenhæng mellem de foranstaltninger, der træffes som led i støtteprogrammet, og de foranstaltninger, der gennemføres i henhold til andre instrumenter i den fælles landbrugspolitik, navnlig fælles markedsordninger, landdistriktsudvikling, produktkvalitet, dyrevelfærd og miljøbeskyttelse.

   I henhold til denne forordning må navnlig ingen foranstaltning finansieres som:

   a) supplerende støtte til præmie- eller støtteordninger, der er indført i henhold til en fælles markedsordning, medmindre der foreligger undtagelsestilfælde, der begrundes på grundlag af objektive kriterier

   b) støtte til forskningsprojekter, foranstaltninger til fremme af forskningsprojekter eller foranstaltninger, der er berettiget til EU-finansiering i henhold til Rådets beslutning 2009/470/EF[8]

   c) støtte til foranstaltninger, der er omfattet af [Rådets] forordning (EF) nr. 1698/2005[9].

Artikel 5

Støtteprogrammets indhold

Støtteprogrammet omfatter:

a) en tidsplan for foranstaltningernes gennemførelse og en samlet vejledende årlig finansieringsoversigt over de midler, som skal tilvejebringes

[8] EUT L 155 af 18.6.2009, s. 30.
[9] [EUT L 277 af 21.10.2005, s. 1.]

b) bevis for de forskellige programforanstaltningers forenelighed og sammenhæng samt de kvantitative kriterier og indikatorer, der skal anvendes til overvågning og evaluering

c) tiltag, som sikrer en effektiv og korrekt gennemførelse af programmet, herunder informering af offentligheden, overvågning og evaluering, samt angivelse af kvantitative indikatorer for evaluering

d) angivelse af de myndigheder og organer, der er ansvarlige for gennemførelsen af programmet, og af myndigheder, organer, arbejdsmarkedsparter og økonomiske interesseorganisationer på de relevante niveauer samt angivelse af resultaterne af de høringer, der er foretaget.

Artikel 6

Godkendelse og ændringer af programmet

1. Grækenland forelægger i forbindelse med den bevillingsramme, der er omhandlet i artikel 18, stk. 2 og 3, Kommissionen et udkast til støtteprogrammet.

   Programudkastet skal omfatte et udkast til den foreløbige forsyningsopgørelse med angivelse af produkter, mængder og støtte til forsyninger fra EU samt et udkast til støtteprogram for den lokale produktion.

   Kommissionen evaluerer det foreslåede støtteprogram og træffer afgørelse om at godkende det ved gennemførelsesretsakt.

2. Afhængigt af den årlige evaluering af gennemførelsen af støtteprogrammets foranstaltninger kan Grækenland forelægge Kommissionen forslag til ændring af dem inden for den bevillingsramme, der er omhandlet i artikel 18, stk. 2 og 3, for bedre at tilpasse dem til de mindre øers krav og den foreslåede strategi. Kommissionen vedtager ved gennemførelsesretsakt ensartede regler for, hvordan forslag til ændring af programmet skal forelægges.

3. For at tage hensyn til de forskellige typer ændringsforslag og fristen for gennemførelsen af dem fastsætter Kommissionen proceduren for godkendelse af ændringer ved delegeret retsakt.

Artikel 7

Kontrol og overvågning

Grækenland fører kontrol ved hjælp af administrativ kontrol og kontrol på stedet. For at sikre ensartet anvendelse vedtager Kommissionen ved gennemførelsesretsakt mindstekravene til den kontrol, som Grækenland skal gennemføre.

Ved samme type retsakt vedtager Kommissionen også procedurer og fysiske og finansielle indikatorer for at sikre en effektiv overvågning af gennemførelsen af programmet.

KAPITEL III

SÆRLIG FORSYNINGSORDNING

Artikel 8

Foreløbig forsyningsopgørelse

1. Der fastsættes en særlig forsyningsordning for de EU-landbrugsprodukter, der er nævnt i traktatens bilag I (i det følgende benævnt "landbrugsprodukterne"), og som på de mindre øer er vigtige til konsum eller til forarbejdning af andre produkter eller som rå- og hjælpestoffer.

2. Grækenland udarbejder på det geografiske niveau, det finder mest hensigtsmæssigt, en foreløbig forsyningsopgørelse over de mindre øers årlige forsyningsbehov, hvad angår landbrugsprodukter.

   Der kan udarbejdes en særskilt foreløbig opgørelse over behovene hos de virksomheder, der emballerer eller forarbejder produkter til det lokale marked, til videreforsendelse til resten af EU eller til eksport til tredjelande som led i traditionel samhandel, jf. artikel 13, stk. 2 og 3.

Artikel 9

Ordningens virkemåde

1. Der ydes støtte til levering af landbrugsprodukter til de mindre øer.

   Støtten fastsættes for hvert enkelt af de pågældende produkter under hensyntagen til de meromkostninger, der er forbundet med afsætning af produkterne til de mindre øer, beregnet ab de havne på det græske fastland, som forsyningerne normalt sendes fra, samt ab havnene på de øer, hvor varerne transiterer eller indlades til de endelige bestemmelsesøer. I forbindelse med rå- og hjælpestoffer eller produkter til forarbejdning skal der ved fastsættelsen af støtten tages hensyn til meromkostningerne som følge af øernes status som øsamfund og lille areal.

2. Kun landbrugsprodukter af sund og sædvanlig handelskvalitet er omfattet af den særlige forsyningsordning.

Artikel 10

Gennemførelse

Den særlige forsyningsordning gennemføres på en sådan måde, at der især tages hensyn til:

a) de mindre øers særlige behov og til præcise kvalitetskrav

b) traditionel samhandel med havne på det græske fastland og mellem øerne i Det Ægæiske Hav

c) de økonomiske aspekter ved den påtænkte støtte

d) det eventuelle forhold, at mulighederne for udvikling af den lokale produktion ikke må indskrænkes.

Artikel 11

Licenser

1. Der ydes støtte i henhold til artikel 9, stk. 1, mod fremlæggelse af en licens.

   Licenserne udstedes kun til erhvervsdrivende, der er optaget i et register, myndighederne fører.

   Licenserne kan ikke overdrages.

2. For at garantere, at de erhvervsdrivende udøver deres rettigheder til at deltage i den særlige forsyningsordning fuldt ud, fastsætter Kommissionen ved delegeret retsakt betingelserne for registrering af de erhvervsdrivende i registret og fastsætter eventuelt, at der skal stilles en sikkerhed for udstedelsen af licenser.

3. Kommissionen vedtager ved gennemførelsesretsakt alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at Grækenland anvender denne artikel ensartet, særlig med hensyn til gennemførelsen af licensordningen, undtagen sikkerhedsstillelsen for licenser, og de erhvervsdrivendes forpligtelser ved registreringen.

Artikel 12

Overførelse af fordelen

1. Tildelingen af støtte i henhold til den særlige forsyningsordning er betinget af, at den deraf følgende økonomiske fordel rent faktisk overføres til den endelige bruger, der afhængigt af det enkelte tilfælde kan være forbrugeren, når det drejer sig om produkter til direkte konsum, den sidste forarbejdnings- eller emballeringsvirksomhed, når det drejer sig om produkter til forarbejdnings- eller emballeringsindustrien, eller landbrugeren, når det drejer sig om produkter, der skal anvendes til foder eller som rå- og hjælpestoffer.

2. For at sikre, at stk. 1 anvendes ensartet, vedtager Kommissionen ved gennemførelsesretsakt regler for anvendelsen af det, særlig betingelser for medlemsstatens kontrol af, at fordelen rent faktisk overføres til den endelige bruger.

Artikel 13

Eksport til tredjelande og forsendelse til resten af EU

1. Produkter, der er omfattet af den særlige forsyningsordning, må kun eksporteres til tredjelande eller forsendes til resten af EU på ensartede betingelser, der fastlægges af Kommissionen ved gennemførelsesretsakt.

   Disse betingelser omfatter navnlig tilbagebetaling af den støtte, som er modtaget i henhold til den særlige forsyningsordning.

   Der skal ikke fremlægges licens ved eksport til tredjelande af produkter, der er omfattet af den særlige forsyningsordning.

2. Stk. 1, første afsnit, gælder ikke for produkter, der er forarbejdet på de mindre øer under anvendelse af landbrugsprodukter omfattet af den særlige forsyningsordning, og:

   a) som eksporteres til tredjelande eller forsendes til resten af EU inden for de mængder, der modsvarer henholdsvis traditionel forsendelse og traditionel eksport. Disse mængder fastsættes af Kommissionen ved gennemførelsesretsakt

   b) som eksporteres til tredjelande som led i regional samhandel under overholdelse af bestemmelsessteder og betingelser, som Kommissionen fastlægger ved gennemførelsesretsakt

   c) som forsendes mellem de mindre øer.

   Der skal ikke fremlægges licens ved eksport til tredjelande af produkter som nævnt i første afsnit, litra a) og b).

   Der ydes ingen restitutioner ved eksport af produkter som nævnt i første afsnit, litra a) og b).

3. For at den fordel, der følger af anvendelsen af den særlige forsyningsordning, kommer den traditionelle samhandel til gode, fastsætter Kommissionen ved delegeret retsakt de betingelser, som den forarbejdning, der giver anledning til traditionel forsendelse eller samhandel, skal opfylde.

Artikel 14

Kontrol og sanktioner

1. Der føres administrativ kontrol ved indførsel til de mindre øer og ved eksport eller forsendelse herfra af landbrugsprodukter, der er omfattet af den særlige forsyningsordning.

   For at sikre ensartet anvendelse af denne bestemmelse vedtager Kommissionen ved gennemførelsesretsakt mindstekravene til den kontrol, som Grækenland skal gennemføre.

2. Opfylder den erhvervsdrivende ikke sine forpligtelser, jf. artikel 11, kræves den fordel, licensindehaveren har fået indrømmet, tilbagebetalt, og registreringen af den erhvervsdrivende suspenderes eller annulleres afhængigt af, hvor alvorlig overtrædelsen er, bortset fra tilfælde af force majeure eller ekstraordinære naturbegivenheder.

For at sikre, at de erhvervsdrivende, der er med i ordningen, opfylder deres forpligtelser, fastsætter Kommissionen ved delegeret retsakt betingelserne for anvendelsen af første afsnit og for, hvordan nye licensansøgninger fra den erhvervsdrivende skal behandles.

KAPITEL IV

FORANSTALTNINGER TIL FORDEL FOR DEN LOKALE LANDBRUGSPRODUKTION

Artikel 15

Foranstaltninger

1. Støtteprogrammet indeholder de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at de forskellige former for lokal landbrugsproduktion på de mindre øer videreføres og udvikles inden for det anvendelsesområde, der er fastsat i traktatens tredje del, afsnit III.

2. Den del af programmet, der vedrører foranstaltninger for den lokale produktion, skal mindst indeholde følgende:

a) en kvantificeret beskrivelse af den pågældende landbrugsproduktions situation, hvori der er taget højde for tilgængelige evalueringsresultater og gjort rede for udviklingsmæssige skævheder, mangler og muligheder og de finansielle midler, der er anvendt

b) en beskrivelse af den foreslåede strategi, valgte prioriteter og kvantificerede generelle og operationelle mål og en vurdering af den forventede økonomiske, miljømæssige og sociale effekt, herunder beskæftigelseseffekten

c) en beskrivelse af de påtænkte foranstaltninger, særlig støtteordninger til gennemførelse af dem og eventuelt information om behov for undersøgelser, demonstrationsprojekter, uddannelse eller teknisk bistand i forbindelse med udformningen, gennemførelsen eller tilpasningen af de pågældende foranstaltninger

d) en liste over støtte, der udgør direkte betalinger, jf. artikel 2, litra d), i forordning (EF) nr. 73/2009

e) den støtte, der er fastsat for de enkelte foranstaltninger eller tiltag for at nå et eller flere af programmets mål.

3. Kommissionen vedtager ved gennemførelsesretsakt ensartede betingelser for udbetaling af den støtte, der er omhandlet i stk. 2.

4. Programmet kan indeholde foranstaltninger til fremme af produktionen, forarbejdningen eller afsætningen af de mindre øers landbrugsprodukter.

Hver foranstaltning kan opdeles i tiltag. For hvert tiltag i programmet fastsættes mindst følgende:

a) modtagere

b) betingelser for støtteberettigelse

c) individuel støtte

d) loft.

For at fremme afsætningen af produkter uden for det område, hvor de er produceret, kan Kommissionen ved delegeret retsakt vedtage betingelser for fastsættelse af den støtte, der ydes til afsætning, og eventuelt de maksimumsmængder, der kan ydes støtte til.

Artikel 16

Kontrol og tilbagebetaling af uretmæssigt udbetalte beløb

1. Der føres kontrol med de foranstaltninger, der er omhandlet i dette kapitel, ved hjælp af administrativ kontrol og kontrol på stedet.

2. Modtagere af uretmæssigt udbetalte beløb skal tilbagebetale de pågældende beløb. Artikel 80 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1122/2009[10] finder tilsvarende anvendelse.

KAPITEL V

LEDSAGEFORANSTALTNINGER

Artikel 17

Statsstøtte

1. For de landbrugsprodukter i traktatens bilag I, som traktatens artikel 107, 108 og 109 gælder for, kan Kommissionen i overensstemmelse med traktatens artikel 108 give tilladelse til driftsstøtte til produktion, forarbejdning og afsætning for at afhjælpe de særlige ulemper, der påhviler landbrugsproduktionen på de mindre øer som følge af

[10] EUT L 316 af 2.12.2009, s. 65.

deres isolerede og afsides beliggenhed, status som øsamfund, lille areal, vanskelige topografiske og klimatiske forhold og økonomisk afhængighed af nogle få produkter.

2. Grækenland kan yde yderligere støtte til gennemførelsen af støtteprogrammet. I så fald skal Grækenland anmelde statsstøtten til Kommissionen, som skal godkende den i overensstemmelse med denne forordning som en del af støtteprogrammet. Den således anmeldte støtte anses for at være anmeldt i overensstemmelse med traktatens artikel 108, stk. 3, første punktum.

3. Medmindre andet gælder ifølge nærværende artikels stk. 1 og 2, og uanset artikel 180, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1234/2007 og artikel 3 i Rådets forordning (EF) nr. 1184/2006[11], finder traktatens artikel 107, 108 og 109 ikke anvendelse på betalinger, som Grækenland i overensstemmelse med nærværende forordning foretager i henhold til kapitel III og IV i nærværende forordning.

KAPITEL VI

FINANSIELLE BESTEMMELSER

Artikel 18

Bevillingsramme

1. De foranstaltninger, der er fastsat i denne forordning er interventioner til regulering af landbrugsmarkederne som omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005[12].

2. EU finansierer de foranstaltninger, der er fastsat i kapitel III og IV, med et årligt beløb på op til 23,93 mio. EUR.

3. Det beløb, der årligt bevilges til finansiering af den særlige forsyningsordning, som er omhandlet i kapitel III, må ikke overstige 6,56 mio. EUR.

   Kommissionen fastsætter ved gennemførelsesretsakt ensartede betingelser for, at Grækenland kan ændre fordelingen af de midler, der hvert år afsættes til forskellige produkter, som er omfattet af den særlige forsyningsordning.

4. For at sikre en fornuftig og rimelig tildeling af midler til foranstaltninger til finansiering af undersøgelser, demonstrationsprojekter, uddannelse og teknisk bistand fastsætter Kommissionen ved delegeret retsakt et årligt maksimumsbeløb, der kan afsættes til disse foranstaltninger.

---

[11] EUT L 214 af 4.8.2006, s. 7.
[12] EUT L 209 af 11.8.2005, s. 1.

KAPITEL VII

ALMINDELIGE OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 19

Nationale foranstaltninger

Grækenland træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at de i forordningen fastsatte kontrolforanstaltninger og administrative sanktioner overholdes, og underretter Kommissionen herom.

Artikel 20

Meddelelser og rapporter

1. Senest den 15. februar hvert år meddeler Grækenland Kommissionen, hvilke bevillinger det disponerer over til gennemførelse det følgende år af den foreløbige forsyningsopgørelse og de enkelte foranstaltninger til fordel for den lokale landbrugsproduktion i støtteprogrammet.

2. Senest den 31. juli hvert år forelægger Grækenland Kommissionen en rapport om gennemførelsen i det foregående år af de foranstaltninger, der er fastsat i denne forordning.

3. Senest den 31. december 2016 og derefter hvert femte år forelægger Kommissionen en generel rapport for Europa-Parlamentet og Rådet, hvori der redegøres for virkningerne af de foranstaltninger, der er blevet gennemført i henhold til denne forordning; rapporten ledsages eventuelt af passende forslag.

Artikel 21

Kommissionens beføjelser

Når Kommissionen tillægges beføjelser, handler den efter proceduren i artikel 22, når det drejer sig om delegerede retsakter, og efter proceduren i artikel 25, når det drejer sig om gennemførelsesretsakter.

Artikel 22

Delegation af beføjelser

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de delegerede retsakter, der er omhandlet i denne forordning, for en ubegrænset periode.

2. Så snart Kommissionen har vedtaget en delegeret retsakt, underretter den Europa-Parlamentet og Rådet samtidig herom.

3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i henhold til bestemmelserne i artikel 23 og 24.

Artikel 23

Tilbagekaldelse af delegationen af beføjelser

1. Den delegation af beføjelser, der er omhandlet i artikel 22, stk. 1, kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet.

2. En institution, der indleder en intern procedure for at afgøre, om den ønsker at tilbagekalde delegationen af beføjelser, giver den anden lovgiver og Kommissionen meddelelse herom senest en måned, inden den træffer endelig afgørelse, og oplyser samtidig, hvilke delegerede beføjelser der eventuelt vil blive tilbagekaldt, samt begrundelsen herfor.

3. Afgørelsen om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning øjeblikkeligt eller på et senere tidspunkt, der præciseres i afgørelsen. Afgørelsen er uden virkning for gyldigheden af de delegerede retsakter, der allerede er i kraft. Den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 24

Indsigelser mod delegerede retsakter

1. Europa-Parlamentet og Rådet kan gøre indsigelse mod en delegeret retsakt inden to måneder fra datoen for underretningen herom. Fristen forlænges med en måned på foranledning af Europa-Parlamentet eller Rådet.

2. Hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har rejst indsigelse mod den delegerede retsakt ved fristens udløb, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden fristens udløb begge har meddelt Kommissionen, at de har besluttet ikke at gøre indsigelse, træder den delegerede retsakt i kraft på den dato, der er fastsat i dens bestemmelser.

3. Hvis Europa-Parlamentet eller Rådet gør indsigelse mod den delegerede retsakt, træder retsakten ikke i kraft. Den institution, der gør indsigelse mod den delegerede retsakt, anfører begrundelsen herfor.

Artikel 25

Gennemførelsesretsakter - komité

1. Kommissionen bistås af Forvaltningskomitéen for Direkte Betalinger, der er nedsat ved artikel 141 i forordning (EF) nr. 73/2009.

2. Når gennemførelsesretsakter vedtages i henhold til nærværende forordning, anvendes artikel [5] i forordning (EU) nr. [xxxx/yyyy] (udfyldes efter vedtagelsen af

forordningen om kontrolregler, jf. artikel 291, stk. 3, i TEUF, der for øjeblikket er til drøftelse i Europa-Parlamentet og Rådet). (undersøgelsesprocedure).

Artikel 26

Ophævelse

Forordning (EF) nr. 1405/2006 ophæves.

Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilaget.

Artikel 27

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på […]dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

[Den anvendes fra den 1. januar 2012.]

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i […], den

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
Formand	*Formand*

BILAG

SAMMENLIGNINGSTABEL

Forordning (EF) nr. 1405/2006	Nærværende forordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 3, stk. 1
Artikel 3	Artikel 8
Artikel 4, stk. 1	Artikel 9, stk. 1
Artikel 4, stk. 2	Artikel 10
Artikel 4, stk. 3	Artikel 12, stk. 1
Artikel 5	Artikel 13
Artikel 7, stk. 1	Artikel 15, stk. 1
Artikel 7, stk. 2	Artikel 3, stk. 2
Artikel 8	Artikel 4
Artikel 9, litra a) og b)	Artikel 15, stk. 2
Artikel 9, litra c), d), e), og f)	Artikel 5
Artikel 10	Artikel 7, stk. 2
Artikel 11	Artikel 17
Artikel 12	Artikel 18
Artikel 13	Artikel 6, stk. 1
Artikel 14, litra a)	Artikel 6, stk. 2 og 3
Artikel 14, litra b)	Artikel 7, stk. 1, og artikel 14, stk. 1, andet afsnit
Artikel 16	Artikel 19
Artikel 17	Artikel 20
Artikel 18	Artikel 26
Artikel 21	Artikel 27

FINANSIERINGSOVERSIGT

FicheFin/10/642710 RVDE

6.13.2010.1

DATO:

1.	BUDGETPOST: 05 02 11 04 og 05 03 02 51	BEVILLINGER: 231 mio. EUR og 18 mio. EUR
2.	FORANSTALTNINGENS BETEGNELSE: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. …/… om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet til fordel for de mindre øer i Det Ægæiske Hav	
3.	RETSGRUNDLAG: Traktatens artikel 42 og 43	
4.	FORANSTALTNINGENS FORMÅL: Tilpasning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde	

5.	FINANSIELLE VIRKNINGER	PERIODE PÅ 12 MÅNEDER (mio. EUR)	INDEVÆRENDE REGNSKABSÅR [2010] (mio. EUR)	FØLGENDE REGNSKABSÅR [2011] (mio. EUR)
5.0	UDGIFTER, SOM AFHOLDES - OVER EU-BUDGETTET (RESTITUTIONER/INTERVENTIONER) - OVER NATIONALE BUDGETTER - AF ANDRE	[1]	-	-
5.1	INDTÆGTER - EU's EGNE INDTÆGTER (AFGIFTER/TOLD) - NATIONALE KILDER	-	-	-

		2012	2013	2014	2015
5.0.1	UDGIFTSOVERSLAG	(1)	(1)	(1)	(1)
5.1.1	INDTÆGTSOVERSLAG	(1)	(1)	(1)	(1)

5.2	BEREGNINGSMÅDE:	
6.0	ER FINANSIERING MULIG OVER DE BEVILLINGER, DER PÅ DET LØBENDE BUDGET ER OPFØRT UNDER DET RELEVANTE KAPITEL?	JA ~~NEJ~~
6.1	ER FINANSIERING MULIG VED OVERFØRSEL MELLEM KAPITLER PÅ LØBENDE BUDGET?	~~JA NEJ~~
6.2	ER ET TILLÆGSBUDGET NØDVENDIGT?	~~JA NEJ~~
6.3	BEVILLINGER TIL OPFØRSEL PÅ KOMMENDE BUDGETTER?	JA ~~NEJ~~

BEMÆRKNINGER:

Disse programmer har et højt gennemførelsesniveau. Selv om de foreslåede ændringer af Rådets forordning (EF) nr. 1405/2006 ikke ændrer det årlige maksimumsbeløb, ændres maksimumsbeløbet under den særlige forsyningsordning til 6,56 mio. EUR, hvilket resulterer i en bevillingsdifference, som vil kunne få indvirkning på udgiftsprofilen. Denne indvirkning kan imidlertid ikke måles på nuværende stadium.